

۷۰ میلیارد برای نجات کشتی!

علیرضا دبیر ریس فدراسیون کشتی درباره شرایط و برنامه‌های فدراسیون کشتی از اواخر اسفندماه سال ۹۸ تا به امروز گفت: «بحث کشتی خیلی کلان است و نمی‌توانیم به صورت سطحی درباره آن صحبت کنیم. مرداد سال گذشته جامعه کشتی به من اعتماد کردند و فدراسیون را به بنده سپردند. با بررسی‌هایی که انجام دادیم، دیدیم که در آخر دهه ۷۰ حدود یک و نیم میلیون نفر کشتی‌گیر فعال داشتیم و امروز این تعداد به زیر ۵۰ هزار نفر رسیده است؛ این یعنی تا پنج سال آینده کشتی رو به تعطیلی می‌رود و چراغ قرمز و زنگ خطر برای کشتی به صدا درآمده است. اگر به کلیت موضوع نگاه کنیم، نشان می‌دهد که در ۱۰-۱۵ سال گذشته خیلی عقب افتاده‌ایم.» دبیر ادامه داد: «گر بخواهیم همین ۴۵ هزار کشتی‌گیر را تا سال آینده حفظ کنیم و هیچ افزایشی در تعداد نداشته باشیم، نیاز به ۷۰ میلیارد تومان بودجه برای حفظ وضع موجود داریم، اما بودجه‌ای که به کشتی تعلق گرفته بسیار ناچیز است.» وی افزود: «ما هفت، هشت مورد جدی را در مورد افت تعداد کشتی‌گیران پیدا کردیم و باید در مورد آن بیشتر در رسانه بحث کنیم و به دنبال نجات کشتی باشیم. با این سرعت نزولی که به جلو می‌رود، مطمئنا باید کشتی تک مدالی می‌شود و شرایطمان شبیه کشورهای مانند بلغارستان می‌شود.» رییس فدراسیون کشتی در مورد اینکه برنامه‌اش برای رفع این مشکلات چیست، تصریح کرد: «کشتی حمایت می‌خواهد، حتماً من و هر شخص دیگر هم بخواهد شخصی کار کند نتیجه نمی‌گیرد و این تهدیدی که برای کشتی به وجود آمده با کمک وزارت ورزش به تنهایی قابل جمع کردن نیست و یک عزم و کمک ملی می‌خواهد و در گفتن این مورد تعارفی نداریم.» دبیر با اشاره به زمان احتمالی لیگ ادامه داد: «ما اعلام کردیم که اگر ۱۰ تیر فعالیت‌هایمان آغاز شود، بلافاصله در اول مردادماه لیگ برتر آزاد و فرنگی را آغاز می‌کنیم. در این راستا آئین‌نامه برگزاری لیگ را اعلام کردیم و به همه کشتی‌گیران هم اطلاع دادیم که بدن‌شان را آماده نگه دارند و اگر شرایط مهیا شود ما قطعا در زمان مقرر لیگ را راه می‌اندازیم.»

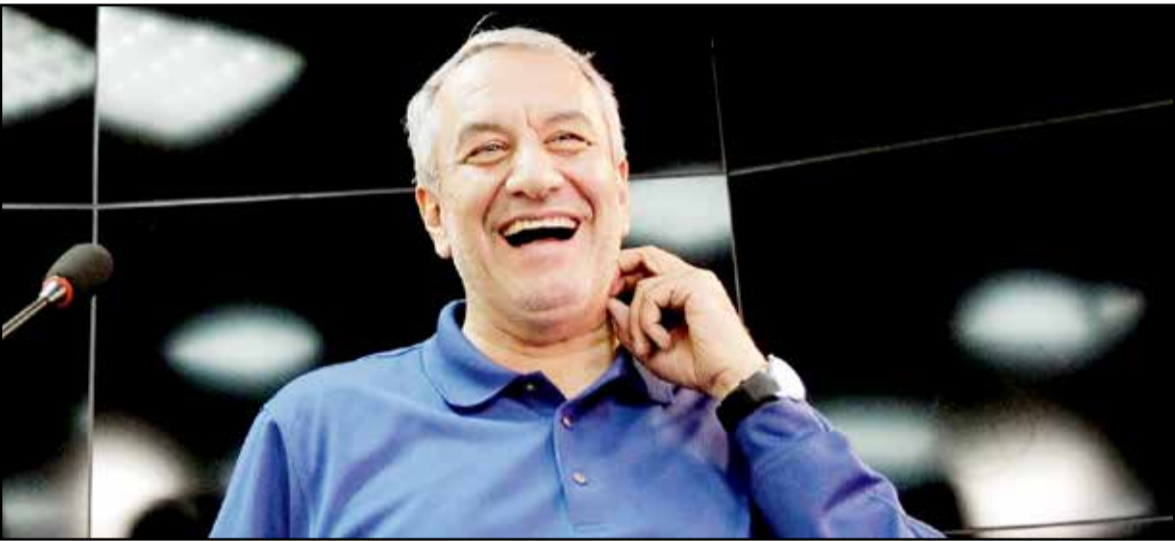
عاشقی در بلاروس با پول دوومیدانی

حسین رسولی، پرتالگر دیسک ایران که بهمن ۹۸ که همراه بهنام شیرازی از سوی فدراسیون دوومیدانی به اردوی بلاروس اعزام شد و با وجود گلاهی‌هایی که از شرایطش داشت هنوز به کشور برنگشته، در بلاروس از دواج کرد و در تازه‌ترین مصاحبه خود عنوان کرده است زمانی به ایران برمی‌گردد که مدال المپیک را کسب کند. او گفته قصد پناهندگی ندارد اما به خاطر شرایط همسرش مجبور است که یک سال در بلاروس بماند. این در حالی است که پیش از این پدر رسولی اعلام کرده بود او تا چند هفته آینده به کشور برمی‌گردد. اعزام این ورزشکاران بدون ناظر و سرپرست به اردوی برون مرزی و عدم بازگشت او پیش از شیوع گسترده کرونا دو اشتباهی است که شرایط موجود را تا حدود زیادی رقم زده است. رسولی اکنون که شنیده می‌شود از نظر مالی دچار مشکل شده، کسب مدال المپیک را بهانه کرده تا حمایت فدراسیون را داشته باشد. او گفته بعد از گرفتن مدال المپیک دوباره به ایران برمی‌گردد در حالی که تا ورودی فاصله زیادی دارد. هر چند شنیده شده پروژه اردوی بلاروس از زمان مجید کیهانی، رییس سابق فدراسیون دوومیدانی کلید خورده است اما اعزام آن در زمان ابرج عرب انجام شد. هر شخصی که مسئول این اردو و اعزام است باید عواقب تصمیمات خود را بپذیرد. از طرفی مسئولان ورزشی کشور نیز باید نسبت به اعزام ورزشکاران حساسیت بیشتری به خرج بدهند تا اینگونه ضمن هدر رفتن هزینه‌های بیت‌المال و به سرخره گرفتن قوانین، وجهه ورزش کشور نیز خراب نشود.

علی کفاشیان؛ در آستانه بازگشت به فدراسیون فوتبال؟

فدراسیون محرومان!

این طور که از شواهد پیداست، کمیته اخلاق این روزها به مهم‌ترین سکوی پر تاب در فوتبال ایران تبدیل شده است. حیدر بهاروند یک سال قبل، با حکم محرومیت پنج ساله از سوی این کمیته روبه‌رو شد اما نه تنها از فوتبال کنار نرفت، بلکه پس از مدتی نفر اول فدراسیون لقب گرفت. حال علی کفاشیان نیز کم‌تر از یک سال بعد از روبه‌رو شدن با حکم محرومیت پنج ساله، در آستانه بازگشت به کرسی ریاست فدراسیون است. ظاهراً در ایران برای رسیدن به این صندلی، حتماً باید یک حکم محرومیت از سوی کمیته اخلاق را در رزومه خود داشته باشید.

آریار هنورد

سوءتفاهمی که جدی شد. همین یک جمله، دقیق‌ترین و کامل‌ترین توصیف از نحوه ورود علی کفاشیان به فدراسیون فوتبال بود. مردی که در جایگاه دبیر کل کمیته ملی المپیک، به کارزار انتخابات آمد تا نور را به سود محمد علی آبادی داغ کند. شاید فوتبالی‌ها امروز دیگر نام علی آبادی را از یاد برده باشند اما بدون شک، نام علی کفاشیان را به خوبی به یاد دارند. مردی که اصلاح‌برای «برنده شدن»

به صحنه انتخابات نیامده بود اما در میان ناپاوری، این کرسی مهم را تصاحب کرد. تقریباً همه می‌دانستند که هر دو کفاشیان، تنها بخشی از سناریوی انتخاب محمد علی آبادی به عنوان رئیس فدراسیون فوتبال است اما در آن سال، ماجراهایی اتفاق افتاد که حق شرکت در انتخابات از علی آبادی گرفته شد و در نهایت کفاشیان با انتخاب شدن به عنوان رئیس جدید فدراسیون فوتبال حتی خودش را هم غافلگیر کرد ولی حتی با خیلی از ستاره‌های تیم ملی رانمی‌دانست و نام خیلی از بزرگان

دنیای فوتبال را شنیده بود. آقای رئیس نه سابقه‌ای در فوتبال داشت و نه حتی به این رشته ورزشی علاقه‌مند نبود اما دست تقدیر با او فوتبال را به مهر رساند. چند سال بعد از این حضور، کفاشیان اعتراف کرد که تازه در حال علاقه‌مند شدن به فوتبال است. این درست وقتی بود که او متوجه شد حضور در فوتبال، چه مزایای بزرگی برای یک مدیر دارد. در دوران کفاشیان، ناگهانی‌های بزرگی را تجربه کردیم، او که در ابتدای راه کاملاً گوش به فرمان دولت بود، با تصمیمی که از بالا گرفته شد علی

دایی را روی نیمکت تیم ملی نشاند و باز هم با تصمیمی که از بالا گرفته شد، این سبزی نشده، سوال بزرگ اینجاست که کفاشیان با چه اعتباری دوباره در آستانه بازگشت به فوتبال قرار گرفته است؟ چرا در فوتبال ایران، مدیرانی که تخلف‌شان محرز شده و حتی حکم برای‌شان صادر شده بدون یک خط توضیح یا اصلاح، به همین راحتی می‌توانند به‌ساز و کار فوتبال برگردند و حتی ادعای سرپرستی کنند؟ اگر علی کفاشیان یک متخلف نبود، چرا کمیته اخلاق علیه او حکم صادر کرد و

چهره به چهره

داستان دو لژیونر شکست خورده در یوپی بلژیک

هافبک رفاهی!

آریاطری

«منون برای همه چیز، با بهترین آرزوها.» این متن اعلامیه مفید و مختصر باشگاه یوپی بلژیک، برای خداحافظی با دو هافبک ایرانی است. بازیکنانی که قرار داد قرضی‌شان تمدید نمی‌شود و قرار است به همان تیم‌های سابق‌شان برگردند. این «همه چیز» هم البته چیز چندان دندان‌گیری نبوده است. امید ابراهیمی و سعید عزت‌اللهی در یوپی، به سرنوشت مرتضی پورعلی‌گنجی دچار شدند. دیپورت بدون درخشش. ستاره‌هایی که در تابستان ۲۰۱۸، مردان درخشان مادر جام جهانی بودند، چطور به وضعیت امروز رسیدند؟ آیا هنوز می‌توان درباره‌امه مسیر آنها خیال‌پردازی کرد؟ از دوبازی اول تیم ملی در جام جهانی ۲۰۱۸، چه تصویری به‌خاطر داریم؟ از بازی با مراکش، خیلی‌ها آن تکل استثنایی و سلسشورانه امید ابراهیمی را به خاطر سپردند و از بازی اسپانیا، گل مرده شده سعید عزت‌اللهی هنوز مثل یک بغض‌تر کنخورده، توی گلوی هواداران تیم ملی باقی مانده است. این دو هافبک تدافعی، از مهم‌ترین ستاره‌های ایران در

اتفاق روز

تفاوت کلیدی بر خورد با کرونا در فوتبال ایران و اروپا

سپر انسانی!

حضور در یک جشن تولد، برای مدافع پر تعالی باشگاه بارسلونا به شدت در دسرساز شده است. نلسون سمودو اواسط هفته گذشته در مراسم تولد یکی از دوستان نزدیکش در یک رستوران حاضر شد. تصاویر این مراسم خیلی زود به بیرون درز پیدا کرد تا مشخص شود که این فوتبالیست، به هیچ وجه پروتکل‌های بهداشتی را رعایت نکرده است. بلافاصله موجهی از انتقادات علیه این بازیکن به راه افتاد و رفتار او با سرزنش عمومی هواداران بارسا و طرفداران

بازی‌های یوپی فیکس بوده و در ۷۶ درصد دقیق نیز بازی کرده است. تاثیر او در گل‌های تیمش اما تنها چهار در صد است. عددی که با استانداردهای همیشگی این فوتبالیست، تفاوت‌های زیادی دارد. او حالا به قطر بازگردد اما بعید نیست در پنجره بعدی نقل و انتقالات، دوباره به فوتبال ایران برگردد. چرا که الاهلی نیز تمایل زیادی به حفظ این ستاره و اختصاص دادن یکی از سهمیه‌های خارجی‌اش به او، نشان نداده است.

ماجرای امید انمی توان به صورت تمام و کمال با داستان «سعید عزت‌اللهی» مقایسه کرد. ابراهیمی ابتدا در لیگ برتر ستاره شد. او به سختی کوشید تا پیراهن تیم ملی را پس از سال‌ها تلاش به دست بیاورد. دو بار هم سال‌ها جنگید تا از نیمکت ذخیره، به ترکیب اصلی تیم ملی برسد. او با عبور از ۳۰ سالگی، فرصت لژیونر شدن را به دست آورد اما دیگر برای انجام کارهای بزرگ در لیگ‌های خارجی، کمی دیر شده بود. سعید عزت‌اللهی هم سبزی کاملاً متفاوت با ابراهیمی را طی کرد. او در سن و سال پایین، پیراهن تیم ملی را به دست آورد و خیلی زود، به یک مهره ثابت در تیم کارلوس کی‌روش تبدیل شد. او در فوتبال ایران، تنها چند مسابقه با پیراهن ملوان انجام داد. هرگز جایگاه تثبیت شده‌ای در این لیگ نداشت. سعید خیلی زود به فوتبال اروپا رسید و زمان بسیار زیادی داشت تا به تدریج خودش را در مسیر ستاره شدن قرار بدهد. او به کمک اعتباری که از بازی همیشگی در تیم ملی

برنامه‌ریزی‌های درازمدت برای تثبیت جایگاه خودش بود. مرد «خندان» در رسانه‌ها از هر دری حرف می‌زد و کم‌تر به مسائل اصلی فوتبال می‌پرداخت. او با یک تاکتیک کاملاً حساب شده، مهدی تاج را به جای خود روی صندلی ریاست فدراسیون نشاند. یک تصمیم سیاستمدارانه که به جای انتقال قدرت در بالاترین نهاد فوتبال در کشور، عملاً جایگاه خود او را در این ساختار حفظ می‌کرد. تاکتیک پوتین-مدووف، فوتبال را در سطره کفاشیان و تاج قرار داد. مدیرانسی که در فجاجع بزرگی در این فوتبال سهمیم بودند و هرگز نتوانستند با مدیریت درست و اصولی کارلوس کی‌روش، یک مسیر منطقی برای تیم ملی بسازند. تیم ملی البته تنها سطح ماجرا نبود. آنها در عمق کار نیز در فعالیت‌های اقتصادی و درآمدزایی، موفقیت چندانی برای فوتبال ایران به ارمان نیاوردند و هرگز به صورت جدی در بین هواداران فوتبال مورد اعتماد قرار نگرفتند. سرانجام یک «بیماری» مهدی تاج را از فدراسیون جدا کرد. علی کفاشیان نیز با حکم محرومیت از سوی «کمیته اخلاق» از فوتبال فاصله گرفت اما در حالی که هنوز یک سال هم از این محرومیت پنج ساله به‌طور کامل سپری نشده، سوال بزرگ اینجاست که کفاشیان با چه اعتباری دوباره در آستانه بازگشت به فوتبال قرار گرفته است؟ چرا در فوتبال ایران، مدیرانی که تخلف‌شان محرز شده و حتی حکم برای‌شان صادر شده بدون یک خط توضیح یا اصلاح، به همین راحتی می‌توانند به‌ساز و کار فوتبال برگردند و حتی ادعای سرپرستی کنند؟ اگر علی کفاشیان یک متخلف نبود، چرا کمیته اخلاق علیه او حکم صادر کرد و

علی کفاشیان بر خلاف ظاهر ساده‌ای که همواره به نمایش می‌گذاشت، اهل برنامه‌ریزی‌های درازمدت برای تثبیت جایگاه خودش بود. مرد «خندان» در رسانه‌ها از هر دری حرف می‌زد و کم‌تر به مسائل اصلی فوتبال می‌پرداخت. او با یک تاکتیک کاملاً حساب شده، مهدی تاج را ریاست فدراسیون نشاند

اگر این تخلف وجود داشت، چرا مدت زمان محرومیت او ناگهان به شکل مخفی و پنهان از پنج سال به یک سال رسید؟ حتی اگر این تغییر، اصولی و قانونی بوده باشد، باز هم بازگشت یک «متخلف» با سابقه یک‌سال محرومیت به فدراسیون، اصلاً منطقی به نظر نمی‌رسد و می‌تواند سلامت فوتبال را به خطر بیندازد.

شنبه روز خوبی نیست اگر دوباره جناب کفاشیان را در فدراسیون فوتبال ببینیم. شنبه روز خوبی نیست اگر فوتبال، چنین گام وحشتناکی رو به عقب بردارد. البته که مدیریت حیدر بهاروند نیز، فاجعه‌بار است و بین او و علی کفاشیان، تفاوت چندانی وجود ندارد اما هواداران فوتبال، حق دارند که از تجمع متخلفان با سابقه محرومیت در فدراسیون فوتبال راضی نباشند. هوادارانی که می‌دانند خنده‌های تکراری رئیس اسبق، هیچ دردی از فوتبال ایران دوانمی‌کند

قرار داد می‌بندد اما خیلی کم در زمین مسابقه حاضر می‌شود.

زوج میانه میدان تیم ملی، می‌توانستند یک ترکیب هیجان‌انگیز در یوپی بسازند اما عملکرد آنها، حتی نتوانسته یکی از این دو نفر را در باشگاه ماندگار کند. سعید هنوز امیدوار است تا نظریک باشگاه اروپایی را متقاعد کند و از «شیخ» بودن در رده باشگاهی فاصله بگیرد. برای امید اما شاید دیگر زمان چندانی وجود نداشته باشد. انتخاب ابراهیمی برای آینده‌اش، قاعدتاً از بین لیگ‌های ایران و قطر شکل خواهد گرفت. آنها تنها در شرایطی دوباره کنار هم بازی می‌کنند که بخشی از ترکیب تیم ملی باشند. هر چند که با کیفیت این روزها، هر دو نفر کار بسیار سختی برای فیکس شدن در این تیم خواهند داشت.

شکلی کاملاً آزادانه در مهمانی‌ها، باشگاه‌های ورزشی، برنامه‌های دسته‌جمعی فوتبال و حتی جلسات کشتی (!) حاضر می‌شوند. در همین لیگ برتر، بازیکنانی داریم که هر روز تصویری از خودشان در باشگاه‌های ورزشی شلوغ و یا حضور در جمع‌های دوستانه منتشر می‌کنند. باشگاه‌های اروپایی اما درست در نقطه مقابل، طرفدار بازگشت بازی‌ها هستند و به جای سر دادن شعار تعطیلی، بازیکنان‌شان را به دقت کنترل می‌کنند تا این نفرت را در معرض ویروس کرونا نبینند. اگر واقعا سلامتی جامعه برای تیم‌های ایرانی اهمیت داشت، آنها به همین راحتی بازیکن‌ها را در زمان استراحت به حال خودشان رها نمی‌کردند.

بارسپاس از بازگشت لالیگانیز غایب خواهد بود. آن چه این روزها برای سمودو اتفاق افتاده، می‌تواند تلنگر خوبی برای سایر بازیکنان باشد. شنیده می‌شود این مدافع کناری با جرایم مالی از سوی تیمش نیز روبه‌رو خواهد شد. پیش از اونیز در لیگ‌های مختلف کره زمین، ستاره‌هایی مثل کایل واکر پس از نقض قرنطینه با واکنش‌های منفی زیادی روبه‌رو شدند و رسماً به خاطر این اشتباه بزرگ، عذرخواهی کردند.

جالب اینجاست که رفتار رایج در فوتبال ایران با ویروس کرونا، کاملاً متضاد با رفتار اروپایی‌ها به نظر می‌رسد. در ایران، باشگاه‌ها مخالف شروع لیگ هستند و دائماً تقاضا برای تعطیلی رقابت‌ها حرف می‌زنند اما بازیکنان به

برگزاری ادامه این فصل خواهد بود. چرا که ممکن است آن بازیکن در همین مهمانی‌ها به کووید ۱۹ مبتلا شود و در جریان یک بازی فوتبال، سایر نفرات را نیز مبتلا کند. این رفتار در واقع نوعی بی‌مسئولیتی است که می‌تواند به فوتبال لطمه بزند. آن هم در لیگی که نه تنها برای بازگشت فوتبال، بلکه حتی برای حضور هواداران فوتبال روی سکوها برنامه‌ریزی دارد. در واکنش به حضور سمودو در این مهمانی که حداقل ۱۹ نفر در آن حضور داشته‌اند، باشگاه تمرین‌های او را از سایر نفرات جدا کرده است. قرار شده تست‌های مجزایی نیز از نلسون گرفته شود و وضعیت سلامتی او به دقت مورد بررسی قرار بگیرد. او به احتمال بسیار زیاد در اولین بازی